

Bulletin 1/04

Ter informatie van revolutionaire, marxistisch-leninistische krachten van alle landen

Uittreksels en samenvattingen uit de publicaties van "Gegen die Strömung" - Orgaan voor de opbouw van de revolutionaire communistische partij von Duitsland: **January - Maart 2004**

Verschijnt per kwartaal in het Turks, Frans, Engels, Spaans, Italiaans, **NEDERLANDS** en Russisch

Het pamflet januari/februari 2004 heeft tot thema:

De moorddadige Duitse ideologie der supermensen bestrijden:

Tegen nazi-terreur en discriminatie van mensen met en donkere huidskleur in Duitsland

"De Duitse supermensenideologie heeft vele facetten. Met een zekere willekeur worden enkele groepen mensen, die in Duitsland leven, er uit gegrepen, aan de schandpaal gesteld en aangevalen. Dan heeft een golf van antiziganisme, de haat tegen Sinti en Roma (zoals in Rostock 1992) opgang. Dan weer staan antisemitische stereotypen, de haat tegen Joden, op de voorgrond (zoals 1998 naar aanleiding van de rede van Walser, 2002 naar aanleiding van het 'Mollemann debat'; de antisemitische aanslagen in Lubeck 1995 of Dusseldorf 2000). Daarna wordt misschien de altijd oproepbare 'christelijk-westelijke kaart' tegen mensen uit de Arabische landen te voorschijn gehaald (zoals bij de actuele 'hoofddoek debatten') of ook het klassieke chauvinistische koloniaal-racisme tegen mensen met donkere huidskleur (zoals 1991 in Hoyerwerda of 1996 in Lubeck), of de hetze tegen vluchtelingen (zoals Mannheim-Schonau 1992) of buitenlanders in het algemeen (in Molln 1992).

Werd voor enige jaren door Stoiber (CSU) het parool tegen de 'rassendoordrenkte' maatschappij' gegeven (wat zijn carrière blijkbaar niet geschaad heeft), daarna hebben de nazi's in Duitsland nu bij hun moordacties op straat en bij hun brandaanslagen al lang mensen met donkere huidskleur tot hun bevoorrechte doelen verklaard."

In Duitsland bestaat er een diep geworteld primitief "racisme van alledag", naast de discriminatie door de staat en de nazi-terreur tegen mensen met donkere huidskleur.

"Alleen de poging de racistische argumenten in details te weerleggen, betekent immers, de aanvaarding, in de val te lopen, om met logische argumenten in de hoofden van racistisch nationaal

Duitse 'supermensen' eigenlijk iets te kunnen veranderen. Om het meteen maar te zeggen: Wij zeggen niet dat we in de strijd tegen het racisme ook maar een minuut zonder logische en overtuigende argumenten zouden kunnen. Beslissend is echter, dat de bereidheid zich met argumentatieve verklaringen in te laten, moet worden bereikt. En hier is de beslissende hefboom de gemeenschappelijke strijd daar, waar er een gemeenschappelijke strijd tegen racisten en uitbuiters moet zijn."

En verder wordt uitgelegd:

"In verloop van zo'n strijd laat de wereldwijde en in het eigen land de splijtende functie van discriminatie van mensen naar huidskleur zich aantonen en bestrijden. In zo'n strijd kan vertrouwen worden gewonnen en de bereidheid tot argumentatie opgehelderd worden."

Buiten zulke strijdacties

"...ontwikkelt de ideologie van het racisme, juist ook de Duitse supermensen-ideologie, een nog dieper gaande functie: De binding van een groot deel der uitgebuite en onderdrukte massa's aan hun 'eigen' uitbuiters en onderdrukkers."

■ Punten van discriminatie en nazi-terreur tegen mensen met donkere huidskleur in Duitsland

In dit hoofdstuk wordt aangetoond, hoe het Duitse racistische nationalisme zich in de geschiedenis ontwikkelde, namelijk in verbinding met het koloniaal chauvinisme.

"Het Duitse imperialisme ... praktiseerde in 'zijn' koloniën evenwel een uitbuitings- en onderdrukkingsregime tot aan volkerenmoord aan de Here-ro en Nama."

"De Duitse supermensen-ideologie stelde zwarte mensen als minderwaardig voor, primitief, in gunstigste zin nodig aan civilisatie toe. Zo werden mensen uit Afrika zelfs in dierparken - zoals in het Hamburgse dierenpark Hagenbeck — ten toon gesteld."

In de eerste wereldoorlog mobiliseerden

"de Duitse imperialisten ... in de strijd tegen het 'vernegende Frankrijk' als koloniale macht de Duitse supermensen-ideologie...."

Aan de zijde van Frankrijk streden ca. 170.000 Afrikanen uit de Franse koloniën en 50.000 Afro-amerikanen in het US-leger. Tussen 1919 en 1945 leefden relatief weinig mensen met donkere huidskleur in Duitsland, hun situatie verscherpte zich in het bijzonder door de "Neurenberger raswetten" in 1935. Ze werden aan gedwongen sterilisatie onderworpen.

"Tussen 1937 en 1942 werden minstens 400 van hen onder dwang gesteriliseerd. Tot nu toe heeft geen van deze mensen een schadevergoeding gekregen."

In de 2e wereldoorlog was er het SS -bevel in nazi-jargon: "Negers meteen bij het gevangen nemen dood te schieten." En na het verslaan van het nazifascisme:

".....mobiliseerde het Duitse imperialisme de Duitse supermensenmentaliteit opnieuw en gebruikte ze in de strijd tegen het verdrag van Potsdam en de geallieerde bezettingsmacht handig vooral tegen het beeld van de 'zwarte GI', die zich met Duitse vrouwen inlaat, en van de 'bezettingskinderen', die in de maatschappij uitgestoten en gediscrimineerd werden."

■ **Nazi-terreur**

"De duidelijkste acteurs der Duitse supermensenideologie zijn de nazi's. Met de annexatie van de DDR in 1990 en de door het Duitse imperialisme opgestookte Duits chauvinistische gezwijmel werd ook de nazi-terreur tegen mensen met donkere huidskleur versterkt."

In dit hoofdstuk worden overvallen, moorden en pogroms tegen mensen met donkere huidskleur aan de kaak gesteld. Zoals b.v. de eerste racistisch nationalistische pogrom in Duitsland in Hoyerswerda in 1991 tegen arbeiders uit Vietnam en Mosambique:

"Door groepen Nazi's uit westduitsland en de

ex-DDR georganiseerd en door talrijke niet nazi's georiënteerde omwonenden aangemoedigd, konden de nazi's ongehinderd door de politie hun nazi-terreur verbreiden."

■ **Racistisch nationalistische hetze in de burgerlijke media en discriminatie door de staat**

"Het gaat niet alleen daarom, dat de politie, de burgerlijke politici en de media de nazi's protegeren en in bescherming nemen. De Duitse supermensenideologie zelf is geenszins alleen een teken van nazimoordenaars. Het wordt, soms meer, soms minder openlijk, getransporteerd door racistisch nationalistische hetze tegen vluchtelingen in de burgerlijke media. Het is om zo te zeggen een basistrek van de binnenlandse politiek van het Duitse imperialisme, dat door politici en representanten Duits chauvinistische campagnes soms tegen Sinti en Roma, dan weer tegen 'Arabieren' of tegen vluchtelingen uit Afrika enz. losbreken."

Vervolgens wordt de terreur van de staat tegen mensen met donkere huidskleur beschreven en bewijzen daarvoor geleverd:

"Het aantal mensen met donkere huidskleur, die in de macht van de politie, na overvallen en mishandelingen sterven is groot."

Zo werden b.v. vermoord of in de dood gedreven: John Amadi uit Kameroen, Mevr. Bongo uit Angola, Aamir Omer Mohamed Ahmed Ageeb uit Socdan enz.

■ **Taken en perspectieven in de strijd tegen de Duitse supermensenideologie**

"Tegen de verscherpte nazi-terreur en het racistisch nationalisme van de Duitse 'supermensen' moeten we zowel meer en beter uitleggen, als ook meer en beter bestrijden:

Ten aanzien van de toenemende nazi-terreur en het verdere groeien van de nazibeweging staat de massieve zelfhulp op de voorgrond. Tegen nazi's in actie is er geen speelruimte voor discussies en overtuiging. Dan kan er alleen gehandeld worden met alle consequenties en zonder medelijden met deze moordenaarsbendes ! Met alle kracht, overal, waar nazi's op optreden georganiseerd worden - gemeenschappelijk vooral met de door de nazi's bedreigden en vervolgd, voor deze mensen moet de zelfhulp tegen nazi's georganiseerd worden - gemeenschappelijk vooral met de door de nazi's bedreigde en vervolgd mensen, de mensen met

donkere huidskleur, de vluchtelingen, de als buitenlanders gekenmerkte, de homoseksuelen, de invaliden."

Het pamflet besluit met het commentaar:

"Het moet duidelijk worden: de Duitse supermenseniologie, de racistisch nationalistische hetze moet door alle werkelijk democratische krachten consequent en in alle varianten als doodsvijand bestreden worden, in solidariteit met alle door de staatsterreur getroffen mensen en in het bewustzijn, dat het samen met het anticomunisme een der scherpste wapens van de Duitse imperialistische reactie is. Zonder deze strijd kunnen de arbeiders niet de ketenen verbreken, die ze aan het Duitse imperialisme binden."

Het pamflet bevat nog extra korte informatie over de volgende thema's:

- huiszoeking in het antifascistische "Cafe Exzess" in Frankfurt
- koloniale misdaden van het Duitse imperialisme in Afrika
- De bijzondere ontwikkeling van de racistische supermenseniologie in Duitsland
- Communisten met donkere huidskleur, die door nazi's werden vermoord!
- Schijnwerpers op de nazi-terreur van de laatste drie jaar tegen mensen met een donkere huidskleur
- Door Duitse 'supermensen' wegens hun huidskleur vermoord!

Het pamflet maart 2004 heeft tot thema:

Tegen de verbreiding der illusie van een zogenaamd mogelijke hervorming van het kapitalisme:

De verscherping van de uitbuiting en de verpaupering met revolutionaire perspectieven bestrijden

"Terwijl internationaal het Duitse imperialisme de uitplundering van de onderdrukte volkeren der wereld forceert, terwijl de inzet van de Bundeswehr op internationaal niveau stap voor stap uitgebreid wordt, terwijl binnen Duitsland dag voor dag na de terreur van de staat, uitzettingen, arrestaties van vluchtelingen aan de orde van de dag zijn en de aanslagen der nazi's zonder onderbreking verdergaan, worden beetje bij beetje steeds meer aanvallen op de sociale toestand van de werkkenden doorgevoerd, wordt door ontzettend opgevoerde arbeidshetze, arbeidstijdverlenging, dalende lonen enz de uitbuiting in de bedrijven verscherpt. Op elk gebied zijn de Duitse imperialisten in de voorhoede. Ze proberen steeds drastischer, hoe ver ze kunnen gaan. Met hun salamitactiek en hun demagogie van het 'kleinere euvel' en andere manoeuvres lukt het ze tegenwoordig nog, deze verscherpingen door te zetten, zonder op breed front – vooral in de bedrijven – op noemenswaard verzet te stuiten. Deze bedrogmanoeuvres moeten onmaskerd en verslagen worden, om niet te resigneren en tegen alle variëteiten van kalmeringen de werkzame strijd te organiseren.

Tegen het geklets van een zogenaamd mogelijke 'heroriëntering' in het kader van de bestaande uitbuitingsverhoudingen, tegen de reformistische il-

lusiemakerij en Duits nationalistische ophitsing, gaat het er vooral om: het geheel enkel en alleen het aan het profijt georiënteerde kapitalistische systeem theoretisch en praktisch aan de kaak te stellen. Beslissend is, zich door alle moeilijkheden en terugslagen in de dagelijkse strijd door niemand en niets van de beslissende taak te laten afleiden: om met alle kracht de val, de volledige ondergang van dit verdoemde uitbuitingssysteem van het Duitse imperialisme voor te bereiden en door te voeren."

■ Een nieuwe trap van verslechtering van het leven van brede werkende massa's

In dit hoofdstuk worden exemplarisch enige wezenlijke en ingrijpende verslechtingen in het leven van de werkkenden bij de gezondheidszorg, bij de pensioenen, bij de ontslagbescherming en bij de werklozenuitkeringen aangetoond.

■ Drie centrale manoeuvres van het kapitaal, om de verscherping door te zetten

De heersers bedienen zich van een heel arsenaal van tactieken om de boel in de war te sturen en te desoriënteren, daarbij zijn drie manoeuvres van belang:

■ *...Een heel geraffineerde schaakzet van het Duitse imperialisme bestond en bestaat eruit, zich van het demagogische potentiaal van een zogenaamd 'links' sociaal democratisch gevoerde regering te bedienen, om op breed front hun aanval- len tegen het leven van de werkenden door te voe- ren."*

■ *Dit gaat gepaard met de propaganda van het kleinere euvel...*

■ *Een wezenlijke functie heeft ook de vermen- ging van duistere aangekondigde horror-scenario's en de salamitactiek."*

■ **Het programma van de verscherpte uitbuiting en imperialistische expansie**

"De werkende massa moet in het bijzonder ook de kosten voor de verdere bewapening en oorlogs- voorbereiding betalen. Een gigantisch bewape- ningsprogramma van de Bundeswehr -110 miljard in de volgende vijf tot tien jaar - wordt geforceerd."

Dat is een van de redenen voor het volgende feit:

"Zo waren de Duitse imperialisten als sterkste macht in de EU verantwoordelijk voor het besluit van de regeringschefs der EU in 2000 in Lissa- bon, om lonen en sociale prestaties massief af te bouwen met het openlijk verklaarde doel, dat ook op deze weg de EU tot 2010 de USA als economi- sche macht Nr. 1 zal hebben afgelost."

■ **Alleen onverzoenlijke strijd tegen het kapitaal en zijn staat kan werking hebben!**

"De toestand wordt steeds slechter en kan al- leen nog steeds slechter worden, zo lang niet be- gonnen wordt, consequent te strijden, te staken, bedrijven te bezetten, dus druk uit te oefenen en het kapitaal werkelijke slagen te verkopen....."

Zo'n strijd kan alleen dan consequent zijn, als hij zich tegen de politiek van de verzoening der klassen, het reformisme en het geloof aan de staat, tegen de splijting der arbeiders door het Duitse nationalisme en chauvinisme richt. Deze strijd moet zich totaal tegen het kapitaal, zijn partijen en zijn staat richten."

■ **Het euvel aan de wortel aanpakken - voor de revolutionaire val van het kapita- lisme!**

Tegen reformistische illusiemakerij "... van di- verse opportunistische krachten (o.a. in ATTAC), die beweren, dat in het kader van de bestaande ver-

houdingen door overeenkomstige druk van onde- ren 'een andere politiek' van deze staat zou kun- nen worden doorgezet ..." geldt het de "...sedert Marx en Engels wetenschappelijk vastgestelde en de zich dagelijks wereldwijd bevestigde waarheid er tegenover" te stellen.

"... Werkloosheid, bedrijfssluitingen, rationalise- ringen op kosten van de werkenden, kortingen op het loon, uitbuiting en onderdrukking zal er zijn, zo lang er kapitalisme."

Verder wordt uitgelegd, dat het daarom noodza- kelijk is de strijd tegen het kapitalistische systeem zelf te voeren.

"Daarom mag het eigendom van de productie- middelen niet langer in de handen van een min- derheid, de uitbuiters liggen. Veelmeer moet het monopoliekapitaal dictatoriaal onteigend wor- den,..., moet gemeenschappelijk eigendom van de productiemiddelen gerealiseerd worden. Voor- waarde daarvoor is echter, dat het hele oude bouw- sel van de staat als machtsinstrument van het ka- pitaal volledig van boven naar beneden verslagen wordt."

In de strijd met de macht van het kapitaal zal de revolutionaire arbeidersbeweging op de puinho- pen van de oude uitbuitersstaat een andere nieuwe staat stichten. Deze staat zal de huichelachtige, burgerlijke democratie van nu door een volledig andere, de socialistische democratie der brede werkende massa vervangen, juist de dictatuur over de uitbuiters en reactionairen, de revolutionaire dictatuur van het proletariaat vestigen."

Het pamflet bevat de toevoeging: **"De verdedi- ging van de rechten van de vakbonden betekent niet ondersteuning van de vakbondsleiding en hun apparaat!"**

Contact:

Buchladen Georgi Dimitroff

Speyerer Str. 23, 60327 Frankfurt/Main

*Fax: +49 (0)69/73 09 20

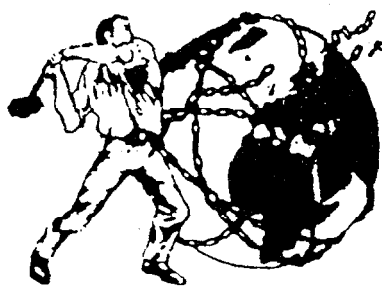
*E-Mail: buchladen@gegendiestroemung.org

*http://www.gegendiestroemung.org

(*Don't underrate the secret services of all countries)

Vertrieb für internationale Literatur

Brunhildstr. 5, D-10829 Berlin

Bulletin 2/04

Ter informatie van revolutionaire, marxistisch-leninistische krachten van alle landen

Uittreksels en samenvattingen uit de publicaties van "Gegen die Strömung" - Orgaan voor de opbouw van de revolutionaire communistische partij von Duitsland: April - June 2004

Versijnt per kwartaal in het Turks, Frans, Engels, Spaans, Italiaans, NEDERLANDS en Russisch

Het april pamflet 2004 heeft tot thema:

De uitbreiding van de EU.

Strijd tegen de opkomst van het Duitse imperialisme! Strijd tegen het Duitse chauvinisme!

"Op deze eerste mei treden acht Oost - en Zuidoepese landen, Estland, Letland, Litouwen, Polen, de Tsjechische Republiek, Slowakije, Hongarije, Slovenië, evenals Malta en Cyprus bij tot de Europese Unie, waarmee de EU met 10 staten uitgebreid wordt. Dat de heersers in Europa de termijn van de uitbreiding van de EU op de eerste mei hebben vastgelegd, de internationale strijd dag van de arbeidersklasse, is een provocatie voor de werkende massa, voor de arbeiders in Duitsland en in de andere EU-landen. Ten aanzien van 20 miljoen werklozen, ten aanzien van de voortgaande verarming, en ten aanzien van de toenemend verslechterende arbeids- en levensomstandigheden der werkenden in de EU-landen is meer dan duidelijk, dat het imperialistische project van een 'verenigd Europa' door de heersers over de rug en tegen de elementair-sociale belangen van de massa der werkenden doorgezet wordt.

Met niet gering mediavertoon verstaan de partijen, vertegenwoordigers en propagandisten van het Duitse imperialisme de kunst in de laatste maanden in samenhang met de uitbreiding van de EU naar het Oosten en het debat om een Europees wetsvoorstel, het project 'verenigd Europa' met behulp van het Duitse chauvinisme te bevorderen, om de hegemonie van het Duitse imperialisme, militarisme en revanchisme te verheerlijken of zelfs meer of minder openlijk te rechtvaardigen.

Wat het Duitse imperialisme bij het bereiken van zijn doelen in twee wereldoorlogen niet gelukt is, bereidt het zich nu er op voor, de oude doelen opnieuw door te zetten: het verkrijgen van de hegemonie in Europa als bepalende stap ter verwerkelijking van zijn wereldwijde overheersingsplannen."

Eerst wordt uitgelegd, dat het Duitse imperialisme reeds lang bezig is, zijn "derde aanloop naar de wereldheerschappij voor te bereiden en te bespoedigen". Maar ook in Duitsland zal het ten aanzien van de verscherpte uitbuiting tot grote stakingen en massastrijd komen. Daarop is het Duitse imperialisme voorbereid

"Het militaire en politieapparaat wordt vooral onder de vlag van de 'strijd tegen het terrorisme' verder uitgebreid en versterkt. Steeds wordt openlijker gediscuteerd, om ook de Bundeswehr (het Duitse leger) tot het neerslaan van 'binnenlandse onrusten' in te zetten. Gelijktijdig wordt een tot in 'links' werkend goed gecoördineerd propaganda apparaat in actie gezet, dat de taak heeft, in bestaande of in de toekomst ontstane massabewegingen de stootrichting te manipuleren en in de verkeerde richting, in het vaarwater der Duitse imperialisten en het Duitse chauvinisme te sturen."

■ Varianten van het Duitse chauvinisme

Er wordt de nadruk op gelegd, dat het Duitse imperialisme over verschillende afdelingen voor zijn propaganda vervoegt, die verscheidene delen van de bevolking moeten aanspreken.

"Daaruit mag echter niet de gevolgtrekking worden gemaakt, dat er 'twee fracties' zouden bestaan, de 'Duits nationale' en de 'Duits Europese'.

In twee korte hoofdstukken worden twee zijden van het Duitse chauvinisme voorgesteld:

□ Duits chauvinisme (I) "Duitsland eerst..."

"Het demagogische hoofdstuk van de propaganda van de Duits - nationalistische variant is, alle verslechteringen van de sociale toestand voor

Duitsland op de EU te schuiven..... Er wordt de 'Duitse volksgemeenschap' de mythe opgelegd van een tegenstelling tussen het 'Duitse volk' en andere volken, om in nazistische traditie de eigenlijke oorzaak voor de verslechtering van de toestand, de dictatuur van de bourgeoisie en de heerschappij van het kapitalisme te versluieren en de uitweg in imperialistische agressie te propageren."

□ Duits chauvinisme (II): "Wij zijn de beste Europeanen"

"Tot het demagogische hoofdstuk van de EU voorvechters hoort, onder het motto 'wij zijn Europeanen' de uitbreiding van de EU naar het Oosten als zogenaamd 'noodzakelijk' voor te stellen, om vooral - het anti-Amerikanisme mobiliserend - in concurrentie met de USA, maar ook met Japan 'stand te kunnen houden.' De revanchistische hegomoniale doelen van het Duitse imperialisme worden achter totaal-Europese frasen van 'het huis Europa', van het 'Europa der regionen', waarbinnen de grenzen geen rol meer spelen, verstoep."

■ Voor het proletarische internationalisme! Proletariërs van alle landen verenigt U!

De kern van dit hoofdstuk is:

"Dat de arbeiders in Duitsland zich in geen enkele kwestie voor de kar van het Duitse imperialisme mogen laten spannen. Ze moeten zich tegen elke verslechtering van hun toestand door de Europese plannen van het Duitse imperialisme inzetten, elke deelname aan zijn rooftochten, zijn oorlogsinzetten en de nog komende imperialistische roofoorlogen afkeuren en met alle kracht bestrijden."

Er moet met alle kracht het Duitse chauvinisme - een van de gevaarlijkste wapens van het Duitse imperialisme - de verbitterde oorlog verklaard worden! Er moet op alle gebieden de klassenstrijd begonnen worden - schouder aan schouder met de arbeiders van alle landen!"

Het pamflet bevat bovendien nog een kort artikel: "De verscherpte uitbuiting van de werken-de massa van Oost Europa door het Duitse imperialisme bestrijden!"

Het meipamflet 2004 heeft tot thema:

De huichelarij van het Duitse imperialisme ten aanzien van de misdaden van zijn imperialistische rivaal USA.

De folter is een meester uit Duitsland!

"Politici en media uiten zich in Duitsland 'onthutst' zelfs verontwaardigd' over bekend geworden foto's van mishandelde gevangenen in Irak in het bijzonder door leden van het US-leger. Het is in dubbel opzicht een demagogische manoeuvre. Aan de ene kant moet van het veelvuldig gedocumenteerde feit afgeleid worden, dat de grote omvang in Duitse gevangenschappen, op politiestations, bij controles en fouilleringen en niet in de laatste plaats door de Bundeswehr steeds weer mensen mishandeld worden. Het betreft in het bijzonder ook vluchtelingen, die in verwijdercentra, op politiestations en bij de uitvoering van geweldadige uitzettingen dikwijls zwaar mishandeld worden of de uitzetting niet overleven. Aan de andere kant en vooral echter wordt door politici en ideologen van het Duitse imperialisme steeds openlijker ervoor gepleit, 'in geval van noodzaak' te folteren, d.w.z. systematisch en gericht te kwellen,

om getuigenissen er uit te persen. Het reikt van officiële directe dreigingen en concrete voorbereidingen van foltermaatregelen in het politiepreshidium van Frankfurt, die op een schrikwekkende brede toestemming gestuit zijn, tot aan het 'openlijke instaan voor de toepassing van folter in de strijd tegen de terreur' door een professor van de hogeschool van de Bundeswehr. Het openlijke 'nadenken' over het nut en het doel van folterpraktijken is een volgend aspect van het toenemende fascisme in Duitsland."

Het eerste hoofdstuk van het pamflet houdt zich bezig met een historisch deel over de ontwikkeling van het Duitse imperialisme met betrekking tot de folterexperts

■ De nazistische Gestapo - wereldwijd een begrip van de contrarevolutie

Er volgt een aanwijzing op de "geheime staats-politie"

"De Duitse Nazi-Gestapo ... met zijn systeem van folter en moord, verklikkers en spionnen, werd wereldwijd tot een begrip van hoog ontwikkelde foltertechniek."

■ **Opbouw van repressieorganen door de staat na 1945 met behulp van Nazi-kaders**

Er wordt uitgelegd, dat zowel het BKA (Bundes-kriminalamt) als ook de Bundeswehr bijna uitsluitend met Nazi-kaders opgebouwd werden. En ook bij de opbouw van de BND, MÄD en Verfassungsschutz hadden de nazi's de leiding.

■ **Duitse Gestapo-folterexperts zijn internationaal gevraagd**

Er wordt aangetoond, hoe Duitse folterexperts uit de Nazi-tijd internationaal actief werden, b.v. Klaus Barbie in Bolivia enz. De nadruk wordt er opgelegd, dat dit na de "generatiewisseling" zo gebleven is.

■ **Wetenschappelijk bedreven folteronderzoek**

In de jaren 70 werd de perfectionering van folter versterkt wetenschappelijk bevorderd. Hetgeen in dit hoofdstuk uitgelegd en met feiten gestaafd wordt.

■ **Duitse toestanden 2004**

"Op ideologisch gebied onderneemt het Duitse imperialisme verschillende aanvallen om de folter te legaliseren en te legitimeren, spreekt van 'uitzonderingen' en 'gevallen van noodsituatie'."

Deze verklaring wordt in het verloop van dit hoofdstuk met feiten gestaafd. Er volgen dan vier hoofdstukken, waarin bewezen wordt, hoe tegenwoordig in Duitsland reeds wordt gefolterd en mishandeld.

□ **Duitse toestanden I: Opleiding met schijn-folteringen en schijn-executies bij de Bundeswehr**

□ **Duitse toestanden II: Mishandelingen op Duitse politiestations en in Duitse gevangenissen**

□ **Duitse toestanden III: massale en systematische mishandelingen en folter in Duitse**

□ **Duitse toestanden IV: Folter in het land van herkomst "geen hinder van uitzetting**

■ **Folter - een wapen uit het arsenaal der repressie en contrarevolutie**

Het pamflet legt uit

"In het arsenaal van de contrarevolutionaire repressie vervult folter essentieel drie functies, die elk naar de stand van de toegespitste klassen - en bevrijdingsstrijd gevarieerd ingezet worden

■ *intimidatie door massaal toegepaste folter bij de toespitsing van revolutionair en anti imperialistische strijd ...*

■ *het afpersen van informatie.....*

■ *het breken van kaders en openlijk afzweren..."*

Maar eerst wordt afsluitend duidelijk gemaakt, dat de folter van Irakese gevangenen misdaden van het US-imperialisme zijn *"....die door de democratische en revolutionaire krachten van de wereld ontzenuwd en bestreden moeten worden."*

Tegen het ongevaarlijk voordoen van het Duitse imperialisme wordt benadrukt:

"Het Duitse imperialisme is een bijzonder agressieve imperialistische grootmacht, een internationale uitbouter en onderdrukker van de volkeren van de wereld, die op lange termijn tot de sprong bereid is om een aanloop naar de wereldheerschappij te veroveren.... Naar buiten forceert hij derhalve zijn militaire agressies, in het binnenland bespoedigt hij het fascistischer worden van het staatsapparaat, bouwt steeds verder de toch al sporadisch voorhanden democratische rechten af en versterkt de repressie en criminalisering van democratische en revolutionaire groepen en structuren, ook als deze pas in opbouw zijn en nog ver van een massabeweging verwijderd zijn. De legalisatie van folter is een verdere stap in deze richting."

Het pamflet bevat verder bijdragen met de volgende thema's:

■ **Communisten**, die tegen de folter van de klassenvijand stand hielden: Het voorbeeld van de door de Nazi's vermoorde KPD-kamraad Lilo Hermann;

■ *"....Ik begrijp nu, waarom de mensen overwegen, om zich van het leven te beroven in deze gevangenis."* Een bericht van Alice Mutoni uit de uitzettingsgevangenis Eisenhüttenstadt;

■ Deze man weet waarover hij het heeft: "...op een dag had ik niet meer gezwegen: binnen zeer korte tijd ..." (letterlijk de woorden van de politie vice-president van Frankfurt, Daschner)

■ Commentaren van representanten van het Duitse imperialisme m.b.t. Daschner's uitingen; Hoe de "ruzie tussen twee dieven" tot verloskundige van de waarheid wordt " (Marx)

■ Waarom weigeren de representanten van het Duitse imperialisme sinds jaren, het aanvullende protocol van de UN-Anti-Folter-Conventie te ondertekenen?
■ Gedragsregels voor revolutionairen

In het kader van de voorbereiding van de 3e partijconferentie verzoeken wij alle lezers - in confrontatie met onze plannen in ROT FRONT 2 - het volgende volledig afgedrukte pamflet van de maand juni te discussiëren en ons kritieken en initiatieven mede te delen:

De strijd tegen het Duitse revanchisme mag niet opgegeven worden!

Wat betekent Duits revanchisme?

Wie werkelijk het Duitse imperialisme wil bestrijden, moet weten wat het is. Het begrip, wat Duits revanchisme betekent en hoe het met het Duitse imperialisme samenhangt, is uit ons gezichtspunt voorwaarde voor de lange en actuele strijd.

Met het oog op twee verloren wereldoorlogen, met het oog op de breuk van de overeenkomst van Potsdam, met het oog op de expansieve ambities van het Duitse imperialisme tegenover de landen van Oost Europa, de ex Sovjet Unie, Oostenrijk en al de landen, die het Duitse imperialisme al eens bezet had en waarvan de volkeren hem in hun partizanenoorlog slagen toegebracht hebben, benut het Duitse imperialisme de propaganda van de revanche voor zijn streven van expansie naar alle kanten als al lang weer versterkte bijzonder agressieve imperialistische grootmacht. Duidelijker nog als voor tien of vijftien jaar is nu te zien, dat zich de ideologie en politiek van de revanche steeds scherper juist ook tegen de andere imperialistische grootmachten richt, die het Nazi-fascistische Duitse imperialisme in de tweede wereldoorlog overwonnen hebben. De ideologie van de revanche wordt tegenwoordig vooral voor de zich toenemend aftekenende wereldwijde confrontatie met US imperialisme benut.

De revanche-ideologie is echter geenszins alleen de zaak van zogenaamde "mensen van gisteren" of van een zogenaamd "rechtskartel" binnen de heersende klasse. Revanchistische ideologie betekent ook in ieder geval niet alleen een Duitse "drang naar het Oosten" respectievelijk tot het terugkrijgen van zogenaamde "oerduitse gebieden", maar staat in samenhang met de bijzonderheden van het Duitse imperialisme in het algemeen, als resultaat van de geschiedkundige ontwikkeling sedert de eerste Wereldoorlog. Dit actueel en

voor de geschiedkundige achtergrond goed te begrijpen en te rangschikken, de trefzekerheid van de communistische positie daartoe goed in te schatten, is noodzakelijk voor de omvattende strijd tegen onze hoofdvijand het Duitse imperialisme.

■ Het Duitse revanchisme na het Verdrag van Versailles, na de verloren eerste Wereldoorlog

Het Duitse imperialisme, dat sinds meer dan 100 jaar als imperialistische grootmacht existeert en actief is, benut de ideologie der revanche sinds de nederlaag in de eerste Wereldoorlog.

Na de nederlaag in de eerste Wereldoorlog werd de propaganda der revanche vooral met betrekking tot het Verdrag van Versailles in een eerste etappe tot een relatief vaste in zich besloten reactionaire ideologie uitgebouwd: tot de ideologie van het Duitse revanchisme.

Het parool der revanche (van het franse 'revanches' - wreken), die juist het parool der franse bourgeoisie na de verloren Duits - Franse oorlog in 1871 was, werd nu door de ideeënrovers van het Duitse imperialisme overgenomen, om op reële economische basis een massastemming voor een revanche, ja zelfs voor een revanchecoorlog op te hitsen. De revanche hetze doelde er op, het "Dictaat van Versailles" af te schudden, geen contributies meer te betalen, het eigen leger weer onbegrensd te bewapenen. Weggenomen koloniën evenals in het Westen Franse gebieden (Elzas - Lotharingen) in het Oosten de eerst veroverde sovjet gebieden (Verdrag van Brest - Litowsk 1918) evenals Poolse gebieden, die na de nederlaag verloren gingen, moesten weer veroverd

en de "eenheid van de staat van alle (zogenaamde) Duitse gebieden" inclusief Oostenrijk en delen van Tsjecho-Slowakije (Sudeten) en Polen hersteld worden. Vooral echter diende het ontvlammen van de revanche hetze er ook toe alle "smaad" van de nederlaag op basis van het Duitse nationalisme vooral tegen Engeland, Frankrijk en de USA teniet te doen.

De ideologie der revanche van het Duitse revanchisme had in deze tijd haar reële, materiele basis in de totale economie van het Duitse imperialisme. Deze in de eerste wereldoorlog verslagen, jonge, bijzonder agressieve imperialistische rover wist, dat op de weg naar voorbereiding en uitvoering van een nieuwe imperialistische wereldoorlog met het doel de herovering van oude stellingen en verdere nieuwe veroveringen met als doel de wereldheerschappij de brede mobilisatie of ten minste neutralisatie van brede massa's die planmatig en systematisch moeten verlopen, om in de moderne oorlog met miljoenen soldaten en de nodige productiviteit aan het "thuisfront" geen onaangename verrassingen, storingen of zelfs revolutionaire ontwikkelingen te beleven.

Het op basis van het revanchisme ontstane overkoepelende verbond van alle reactionaire stromingen in Duitsland onder uiteindelijke leiding van de nazifascistische partij NSDAP stabiliseerde zich toenevend, van succes naar succes : opbouw van de Reichswehr, inname van Oostenrijk in maart 1938 evenals delen van Tsjecho-Slowakije in de herfst van 1938, overval en bezetting van Polen 1939 en Frankrijk en verdere landen in Europa 1940. Overval en bezetting van grote delen der Sovjet Unie 1941....

De bij zondere attractiviteit van het revanche denken beruste allereerst op het benutten van het feit, dat het Verdrag van Versailles naast juiste vaststellingen (in het bijzonder de verplichting van het Duitse imperialisme, om de soevereiniteit van de staten Polen en Tsjecho-Slowakije te erkennen evenals het verbod van "de aansluiting" van de Oostenrijkse natie inderdaad een vooral roofachtig verdrag was van de zegerijke imperialisten tegen de Duits-imperialistische verliezer. Het vredesverdrag van Versailles gaf het Duitse imperialisme daarmee bijzondere demagogische mogelijkheden, grote delen van de Duitse bevolking met de ideologie van het revanchisme en chauvinisme te vergiftigen, terwijl het gelijktijdig de roofzuchtige voorwaarden van het Verdrag van Ver-

sailles op de arbeidersklasse probeerde af te wentelen en afwentelde.

De revanche-idee scheen blijkbaar eerder een defensief herstellend karakter te hebben en zich tegen de "onrechtvaardigheid" van een imperialistische logica te richten. Dit maakte het makkelijker brede massa's onder de leiding van het zich weer versterkende Duitse imperialisme te scharen.

Na het bereiken van de beweerdde revanchedoelen ontvouwde zich echter de eigen imperialistische logica op een steeds snellere manier tot een duidelijk offensieve propaganda tot de verovering van de wereldheerschappij, de verwerkelijking van de zogenaamde door de geschiedenis bepaalde "Duitse wereldmissie" (Daarbij werden nog vervalsende metaforen uit de geschiedenis van "het heilige Romeinse Rijk van de Duitse Natie" als "Eerste Rijk" voor de rol van het "Derde Rijk" erbij betrokken.)

■ ***Het Duitse revanchisme na de nederlaag van het Duitse imperialisme in de Tweede Wereldoorlog - na de overeenkomst van Potsdam***

Het Duitse revanchisme als ondeelbaar deel van het ideologische totaalpakket der Nazi-ideologie als een centrale maskerade van het streven naar de wereldheerschappij beleefde na de verloren Tweede Wereldoorlog een reusachtige opleving door de verder hoog bewapende propagandamachine van het Duitse imperialisme, van zijn massamedia.

Na de nederlaag van het Duitse imperialisme ontstond echter op een punt een wezenlijk andere situatie voor de verdere uitwerking van de ideologie van de revanche-gedachten: Dit was niet alleen slechts een nederlaag tegen imperialistische concurrerende grootmachten, maar in de eerste plaats een nederlaag in de strijd tegen de socialistische Sovjet Unie en de strijdverbonden van de door het Duitse imperialisme onderdrukte volkeren.

Uit deze krachten van de "Anti-Hitler-coalitie", inclusief de imperialistische concurrenten USA, Engeland en Frankrijk - ontstond een fundamenteel andere situatie als na de Eerste Wereldoorlog nu een goed gemotiveerd en voor ieder eerlijk, democratische mens voor te stellen program voor het overwonnen Duitsland: het programma van de overeenkomst van Potsdam.

Op basis van een in de overeenkomst van Potsdam vastgelegde eenheid van de staat Duitsland werd het programma van de denazificatie, de demilitarisatie en democratisering inclusief reparaties besloten. De in de geschiedenis samengerooide en door naziistisch opgehitste Duitse "minderheden" bewoonde gebieden werden regulair overeenkomstig de besluiten van het verdrag van Potsdam naar elders overgebracht. In het Oosten werd een nieuwe grens van Duitsland vastgelegd, die rekening hield met de expansie in de geschiedenis en de situatie van de overval van het Duitse imperialisme in 1939 op Polen. Dat betekende voor het Duitse imperialisme een belangrijke verkleining van zijn staatsgebied.

Het Duitse imperialisme stelde enige aspecten van zijn nazi-ideologie op de achtergrond en oefende zich op tienvoudige ideologische inspanning nu vooral in verscherpt revanche-geschreeuw tegenover het "Bolsjewisme", aan wie hij vooral zijn nederlaag had te danken. De bevolking van west Duitsland werd continu met ingrediënten van de nazi-ideologie, met verscherpt anti-communisme beïnvloed. Het Duitse revanchisme als ideologie concentreerde zich voor de achtergrond van zijn reële verliezen van gebieden eerst op de vraag van zogenaamde "ongerechtvaardigde Oost grenzen", die als "verdrijving" veroordeelde verplaatsingen en de veel bezworen "eenheid van Duitsland" evenals de vraag der reparaties. De overeenkomst van Potsdam werd ideologisch van het begin af aan als zogenaamd "onrecht tegenover Duitsland" bestreden.

Deze ideologische propaganda van het revanchisme, die een groot aantal van aspecten bevat, werd door de concentratie op het anti-bolsjewisme ten dele met de vroegere "vijanden", d.w.z. gemeenschappelijk met de US-Amerikaanse, Engelse en Franse imperialisten voorgedragen, zonder echter ooit de op zich zelf staande positie van het Duitse imperialisme tijdens het revanche-geschreeuw uit het oog te verliezen.

In west Duitsland was de economische macht van het Duitse imperialisme na de verloren Tweede Wereldoorlog niet gebroken. Het was de materiële basis van het herleven tot imperialistische grootmacht. Sinds 1955 werd de Bundeswehr opgebouwd. Systematisch werd de politiek van het economische opzuigen van de DDR als weg naar de inlijving van de DDR bedre-

ven. Het werd door de pseudo-socialistische DDR makkelijker gemaakt, die tot een slechte karikatuur van het kapitalisme met structuren van een politiestaat afgleed. Zo lukte onder het programma van de langdurende revanche het ene succes na het andere.

De bepalingen van de overeenkomst van Potsdam, het centrale rechtmatige instrument tot het er onderhouden van het Duitse imperialisme, werden door de BRD, stuk voor stuk gebroken. Het zogenaamde "Twee-Plus-Vier-Verdrag" in 1990 was in het kader van de inlijving van de DDR de laatste stap tot de volledige afwijzing van een Duits vredesverdrag met de overwinningmachten, zoals in het Verdrag van Potsdam overeengekomen was.

Vooraf echter was een psychologisch-ideologisch beslissende stap gedaan: De sociaal-imperialistische Sovjet Unie, die al lang de erfenis van de socialistische revolutie verraden had, capituleerde vergaand - ook in binnenlands moeilijkheden verwickeld - voor de voortdurende aanstorm van het Duitse imperialisme. Dit gaf een geweldige stoot aan de mogelijkheid, dat het Duitse imperialisme - zich als "overwinnaar" over Rusland presenterend - de vlag van de "Duitse Eenheid" met trots voor zich uit droeg. Het Duitse imperialisme vernederde op die manier de vroegere Sovjet Unie, waarbij het echter duidelijk moet zijn, dat het huidige Rusland met zijn militaire macht nog altijd een belangrijke factor is.

Zoals altijd in de geschiedenis van het Duitse imperialisme betekent de realisatie van enkele punten van zijn imperialistisch programma niet, dat het rustiger, voldaan of zelfs ongevaarlijker wordt.

Helemaal in het tegendeel betekent elke etappe-overwinning een versterking van het Duitse imperialisme, militarisme en revanchisme en diende en dient de concentratie op verder gebied.

In nauwste verbinding met het oude en scherp gehouden wapen van het Duitse nationalisme en chauvinisme heeft het Duitse imperialisme in de laatste jaren en maanden zijn revanchistische propaganda in alle richtingen voortgezet. onvermoeid en geforceerd wordt aan de nog niet gerealiseerde doelen van de terugkeer tot de "oude grenzen" en daaroverheen gewerkt.

Vooraf concentreert zich de propaganda en politiek van de revanche na de nederlaag in de Tweede Wereldoorlog nu op de hoofdrollen in de actuele concurrentiestrijd der imperialistische grootmachten in het worstelen om de wereldheerschappij : Het US - imperialisme.

Revanche voor de ... "schande der nederlaag" van het Duitse imperialisme nu toch en vooral tegen het US-imperialisme , dat Duitsland gebombardeerd en bezet had. Het programma van de revanche voor 1945 staat nu naast het Engelse en het Franse imperialisme vooral tegenover het US-imperialisme.

■ ***Het Duitse revanchisme als instrument tot mobilisatie van brede massa's voor de wereldheerschappij doelen van het Duitse imperialisme***

De moderne revisionisten van de SED en DKP (tegenwoordig ook de PDS) hebben in de laatste meer dan 40 jaar een reactionaire en verderfelijke propaganda over het thema "revanchisme" gevoerd, die tot op heden invloed heeft en voortgezet wordt, hoewel de feiten eigenlijk een duidelijke taal spreken : Het Duitse revanche zou eigenlijk slechts een zaak van de CDU zijn, er zouden zogenaamd twee delen van het Duitse kapitaal zijn, waarvan de door de CDU gerepresenteerde zogenaamd de agressievere zou zijn en nog meer dergelijks.

Het feit, dat ten aanzien van een massabasis van 7-10 miljoen verplaatste personen in de BRD in het bijzonder de revanche-propaganda als voorwendsel werd genomen, over de zogenaamde "Oostgebieden" in de vijftiger en zestiger jaren geforceerd waren, verzwegen de DKP en de SED de omvattende en geenszins alleen naar het Oosten gerichte karakter van de ideologie van het Duitse revanchisme, dat natuurlijk naast Oostenrijk ook andere delen van de wereld in zijn revancheprogramma opgenomen had.

In het bijzonder echter werd en wordt van de revisionistische en opportunistische krachten van het Antiamerikanisme als centrale figuur in het revanchegechreeuw van het Duitse imperialisme op weg naar de derde aanloop naar de wereldheerschappij weg geopereerd, ja ten dele direct of indirect ondersteund.

De strijd tegen het Duitse imperialisme en militarisme zou onvolledig zijn, wanneer het Duitse revan-

chisme als de ideologie van ophitsing van de brede massa's tot nieuwe expansies en oorlogen in zijn alzijdige oriëntering omvattend en diepgaand wordt begrepen. Het programma van het Duitse revanchisme, zijn revanchistische propaganda doelt op de brede massa in Duitsland om ze achter de doelen van het Duitse imperialisme te verzamelen.

Op ideologisch niveau is het Duitse revanchisme wezenlijk een niet te missen deel van de "Duitse ideologie" van het Duitse imperialisme, dat gemeenschappelijk met het antisemitisme en antiziganisme, racisme en anticommunisme , gemeenschappelijk met alle speelwijzen van het Duitse nationalisme vooral in de hoofden van de meerderheid der arbeidersklasse in Duitsland vernietigd moet worden, om het Duitse imperialisme werkingsvol te bestrijden en te kunnen overwinnen.

Ideologisch is zonder twijfel het Duitse nationalisme de diepste krachtbron van het Duitse revanchisme en in velerlei opzicht vooreerst zijn werkingsbasis. Want bij het hele revanchistische strijdprogramma gaat het altijd om het "wij-gevoel" van het zogenaamde "onrecht tegen ons Duitsers". Daarom zou het verkeerd zijn, het Duitse nationalisme met het Duitse revanchisme gelijk te stellen.

Is het Duitse revanchisme alleen ideologie ?

Het programma van het revanchisme is ook deel van de politiek van het Duitse imperialisme, het wordt door diplomatie en politieke manoeuvres in de loer jaren b.v. de Oostverdragen} bespoedigd.

Maar het zou verkeerd zijn, de gezamenlijke politiek van het Duitse imperialisme op het aspect van het revanchisme te reduceren. Het revanchisme in ideologie en politiek dekt geenszins het totale programma van het Duitse imperialisme af, dat daaruit bestaat, in de strijd tegen de andere imperialistische grootmachten de wereldheerschappij te bereiken.

Het Duitse revanchisme baseert zich op het Duitse militarisme en realiseert zich daardoor, berust dus op het reële programma van het militarisme, de oorlogsdrijfverij en de reële oorlogsinzettingen (Joegoslavië, Afghanistan). Het Duitse militarisme zijnerzijds baseert op de bijzonderheden van het Duitse imperialisme als tegen het begin van het tijdperk van het imperialisme rond 1900 "te laat" resp. bij de opdeling van de in-

vloedsferen "te kort" gekomen imperialistische rovers, ondanks zijn bijzondere agressiviteit twee verloren wereldoorlogen en zijn vestiging als zelfstandige oorlogshaard.

Het begrip van het Duitse revanchisme als ideologie en ook als component van de Duitse imperialistische politiek zou aan de oppervlakte blijven, wanneer het niet dieper tot het Duitse militarisme en tot de eigenlijke krachtbron, het Duitse imperialisme zou doordringen. Het Duitse revanchisme en het Duitse militarisme zijn ten slotte ontstaan, ontwikkelde en ontwikkelen zich ten slotte als middel tot het overeind houden van de kapitalistische uitbuiting resp. tot zekerstelling en doorzetting van het imperialistische maximale profijt van het Duitse monopoliekapitaal en zijn streven naar wereldheerschappij.

Slechts op deze basis kan de hele bandbreedte, kunnen de vormen en wendingen in de werkelijke doorzetting van het programma van het Duitse revanchisme begrepen worden wij moeten onderscheiden in hoe ver het de Duitse imperialisten gunstig voorkomt, open revanchistische hetze te verbreiden of echter eerst omhulde politieke revanchistische maatregelen - gecamoufleerd met de vlaggen van sociale of humanitaire hulp - uit te voeren, om op het juiste ogenblik het revanchisme openlijk door te zetten. Daarbij speelt ook het verzet van de door het Duitse imperialisme bedreigde en aangevallen volkeren en de toestand binnen Duitsland een belangrijke rol. En niet op de laatste plaats benut of geeft het Duitse imperialisme de stoot voor revanchistische aanvallen, om een of ander "schandaal", dat met behulp van zijn massamedia de atmosfeer van "nu is het genoeg!" te ontwikkelen, om dan maar weer aan het een of andere punt, weer twee stappen naar voren, misschien dan een stap terug te doen.

■ ***De noodzakelijke strijd tegen het Duitse revanchisme En de strijd voor de vernietiging van het Duitse imperialisme***

De ideologische en politieke strijd tegen het Duitse revanchisme is weliswaar onverbreekbaar met de draager van het Duitse revanchisme, het Duitse imperialisme verbonden, het is een deel van de totaal noodzakelijke strijd voor democratische rechten van de door het Duitse revanchisme bedreigde en gewurgde werkende massa van, andere landen, het is een ideo-

logische en politieke strijd om de hoofden van de arbeidersklasse en de massa der uitgebuite werkenden in Duitsland. Het is een onlosmakelijk deel van de strijd tegen oorlogsvoorbereiding en oorlogsfittingsing.

Echter is het slechts een deel van de strijd tegen het Duitse imperialisme in z'n geheel. De diepgaande strijd tegen het Duitse imperialisme als strijd voor de socialistische revolutie tegen het kapitalisme is en blijft - zonder een minuut de strijd tegen alle konkrete intriges, in het bijzonder de strijd tegen de ideologie en politiek van het Duitse revanchisme te staken - de basisvormende, wezenlijke taak met de hoogste prioriteit.

De meerderheid der arbeiders in Duitsland in verbond met de massa der andere werkenden voor de socialistische revolutie te winnen, voor de voorbereiding en doorvoering van de gewelddadige vernietiging van het staatsapparaat van het Duitse imperialisme, voor de omverwerping van het kapitalisme, voor de socialistische democratie, de opbouw van de socialistische staat van de dictatuur van het proletariaat, voor het communisme - daar ligt de basisvormende en politieke taak van de op te bouwen communistische partij. In dit kader staat onze oplossing.

De dood aan het Duitse imperialisme, militarisme en revanchisme!

Contact:

Buchladen Georgi Dimitroff

Speyerer Str. 23, 60327 Frankfurt/Main

*Fax: +49 (0)69/73 09 20

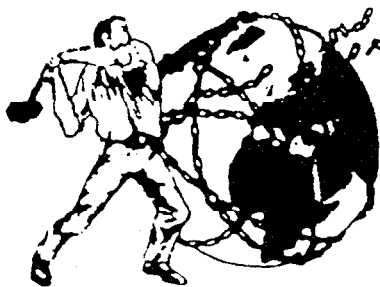
*E-Mail: buchladen@gegendiestroemung.org

*http://www.gegendiestroemung.org

(*Don't underrate the secret services of all countries)

Vertrieb für internationale Literatur

Brunhildstr. 5, D-10829 Berlin

Het pamflet in juli had tot thema

20 jaar na de strijd voor de doorvoering van de 35 uren werkweek verscherpt het Duitse monopoliekapitaal de aanvallen op de arbeids- en levensvoorwaarden van de hele arbeidersklasse

De strijd der arbeiders van DaimlerChrysler in juli 2004

"Met de grootste protestacties van de laatste jaren, korte stakingen, demonstraties en straatblokkades, streden in juli 2004 tienduizenden arbeiders en andere werkenden van verschillende bedrijven van DaimlerChrysler tegen de aangekondigde verscherping van de uitbuiting door "bezuinigingen van 500 mil. Euro per jaar. Solidariteitsverklaringen waren er niet alleen van het bedrijfspersoneel en vertegenwoordigingen van andere bedrijven in Duitsland, maar ook uit andere landen. Dat alles verontrust niet alleen de heren van DaimlerChrysler, maar ook Bondskanselier Schröder en de andere politieke pleitbezorgers van het Duitse monopoliekapitaal. De burgerlijke media deden veel moeite om de protesten in de bedrijven en op straat helemaal te verzwijgen of als "randnotitie te kleineren.

Zeker konden de DaimlerChrysler monopoliekapitalisten ondanks een meer dan twijfelachtige "jobgarantie tot 2012 hun 500 miljoenen rooftocht eerst verregaand doorzetten. Daarbij konden ze zich eens te meer op de vakbondsleiding en hun apparaat verlaten, die zelfs van zich uit van te voren een bezuinigingspakket van 180 miljoen had aangeboden. Dat verandert er niets aan, dat tienduizenden arbeiders in een van de belangrijkste concerns van het Duitse monopoliekapitaal voor de hele arbeidersklasse een strijdvoorbeeld tegen de afpersings- en splitsingspolitiek van de monopoliekapitalisten hebben gezet. Belangrijk is om het zonder mooipraterij, vooral tegen het kalmeren, tegen resignatie en capitulatie te stellen.

De ervaringen van deze strijd verwijzen naar de noodzakelijkheid en de taken van de zelfstandige

samenwerking van de strijdbaarste en meest vooruitstrevende collegas. Deze strijdbare samenwerking is niet alleen nodig voor de ontwikkeling van het noodzakelijke verzet tegen verscherpte uitbuiting en onderdrukking, maar vooral voor het revolutionaire perspectief van de strijd voor de vernietiging van het kapitalistische uitbuitingssysteem zelf."

■ Verzet van de arbeiders van DaimlerChrysler

"DaimlerChrysler dreigde met het ontslag van 6000 arbeiders in Sindelfingen en het verplaatsen van de productie naar Bremen of Zuid Afrika..."

voor het geval dat het "kostendempingsspel van 500 miljoen Euro niet bereikt zou worden. Daartegen streden ca. 10.000 arbeiders van 3.7. - 21.7.2004.

"Bijzonder belangrijk was echter: de poging van DaimlerChrysler, om het personeel met afpersingen tegen elkaar uit te spelen, kon in het beging een gemeenschappelijke strijd niet verhinderen. Het kwam al gauw tot bedrijfsoverkoepelende protestacties, korte stakingen, demonstraties, straatblokkades en bedrijfsvergaderingen...

Vervolgens de beschrijving van de strijd en protestacties.

■ Solidariteitsverklaringen

Tijdens de strijd verklaarden talrijke arbeiders uit andere bedrijven hun solidariteit en nemen ook aan de protestacties deel: b.v. van DaimlerChrysler Sao Paulo Brazilië, Opel Bochum, Festo Esslingen, Hoesch Spundwand, Profil Dortmund, en uit toeleveringsbedrijven uit Sachsen enz.

■ **Hoe de IG Metall-leiding in het belang van het kapitaal een uiterst verdacht compromis tegen de belangen der arbeiders heeft doorgezet**

Op 23.7.2004 verklaarde de vakbondsleiding de strijd voor beëindigd. In het pamflet werden drie aspecten op de voorgrond geplaatst:

“Ten eerste kwam het de burgerlijke politici en kapitalisten er op aan, dat de vakbondsleiding de strijd zo snel mogelijk de nek omdraait. Ze waren bang, dat deze strijd mogelijk het begin van een kettingreactie van stakingen en andere protestacties zou kunnen zijn. Ten tweede bedriegt de IG-Metall-leiding de arbeiders, doordat ze de tegenwoordig graag gebruikte behandeling van het kapitaal ondersteunt en uitvoert, de tariefverdragen niet openlijk te liquideren, maar afzonderlijk steeds meer uit te hollen en te doorboren. Ten derde heeft de IG-Metall-leiding en hun apparaat in deze strijd het gif van de standplaatslogica verbreed, die zich tegen elke werkelijk gemeenschappelijke strijd van de arbeiders van verschillende bedrijven, gebieden en landen richt.”

■ **De strijdende arbeiders moeten de strijd in eigen handen nemen !**

De legaliteit bestrijden !

Onder deze kop wordt uitgelegd, hoe belangrijk het is zich in de strijd niet te strak aan de vastgestelde kaders van de legaliteit te houden, zoals deze strijd juist heeft aangetoond.

De dagelijkse strijd ook zonder het vakbondsapparaat voeren !

Dit is een lering te meer uit deze strijd:

“Alleen als de arbeiders onafhankelijk en in de strijd tegen de vakbondsleiding de strijd in het eigen bedrijf organiseren, contact met andere bedrijven opnemen enz. bestaat de mogelijkheid de strijd op een strijd lustig perspectief te oriënteren.”

“Proletariers aller landen verenigt U!”

“Een zeer belangrijke ervaring in deze staking is, dat het tegen de kapitalistische standplaatslogica, tegen het nationalisme en andere reactionaire splitsingsideologieën nodig is, dat de arbeiders zich over 1huri bedrijf heen, ... en vooral ook over de grenzen van hun land heen verenigen, elkaar in de strijd wederzijds ondersteunen en informeren.”

“Voor het verbond der arbeiders met alle vooruitstrevende krachten in de strijd tegen verscherpte uitbuiting en reactie” Onder dit opschrift

wordt de grote betekenis van het verbond der arbeiders met b.v. werklozenbewegingen, antifascistische en antiracistische bewegingen, met alle strijdbare en oppositionele groepen gepropageerd.

Het kapitalistische systeem in zn geheel ter discussie stellen !

Afsluitend wordt uitgelegd:

“Uit de dagelijkse strijd kan eigenlijk op lange termijn alleen dan succes voortkomen, als de arbeiders offensief het kapitaal en zijn staat, het systeem van het kapitalisme aanvallen.

Het gaat er vooral om, dat ze hun strijd met het revolutionaire perspectief verbinden en eraan onderwerpen. Het gaat erom, het burgerlijke staatsapparaat in de bewapende strijd der arbeiders en hun bondgenoten onder leiding van de communistische partij te verslaan, de dictatuur van het proletariaat te vestigen en de socialistische democratie te ontvouwen, om een socialistische en daarna communistische maatschappij te bevechten, een maatschappij zonder klassen, zonder uitbuiting en onderdrukking!”

Het pamflet bevat bovendien korte bijdragen m.b.t. de volgende themas:

Le tract comprend en plus de brefs articles sur les thèmes suivants:

- Solidariteitsbrief der arbeiders van Daimler-Chrysler uit Brazilië
- Peters nationalistische “standplaats Duitsland”-propaganda betekent voor de arbeiders moorddadige concurrentie
- De uiterst verdachte overeenkomst van 23.7.2004 en de versuffende leugens van de IG-Metall-leiding
- Ondernemen in dronkemansorgie
- De meest vooruitstrevende arbeiders moeten de communistische partij vooral in de bedrijven opbouwen!

Solidariteit met de Sinti en Roma !

“Er is nauwelijks een minderheid die door de reactionaire burgerlijke media en politici zo verne-derend wordt voorgesteld en gediscrimineerd, door autoriteiten van de staat onderdrukt en/of vervolgd wordt en ook door de meerderheid der Duitse bevolking zo veracht wordt als de Sinti en Roma.

Het is een gebod van onze democratische van-zelfsprekendheid en van het proletarische interna-tionalisme, om heel praktisch met de Sinti en Roma in de strijd solidariteit te betonen, maar ook dieper de samenhang tussen racisme, antisemitisme en antiziganisme met de « Duitse Herrenmenscheni-deologie » te begrijpen en aan te tonen. Ook is het een gebod, de geschiedkundige bijzonderheden, het onvergelijkelijke van de volkerenmoord van de na-zis aan de Joden en de Sinti en Roma en vooral de strijd tegen de uitzettingen van Roma uit Oosteuro-pa te ondersteunen. De diepere betekenis van de actuele urgentie van deze praktische solidariteit wordt nauwkeurig beschouwd alleen duidelijk, als we de misdaden der nazis tegen de Sinti en Roma in het middelpunt stellen.

Zestig jaar geleden, op 16 mei 1944 was de op-stand der Sinti en Roma in Auschwitz-Birkenau. Ze traden met militant verzet op tegen de poging van het KZ-commando om de laatste overlevenden in de gaskamers te vermoorden. Voor de Sinti en Roma symboliseert deze dag tot op heden hun verzet te-gen de vernietigingsindustrie van de nazi's. Ons aan de zijde van deze door honderden jaren ver-volgde en onderdrukte minderheid te stellen, bete-kent, de volkerenmoord van de nazis aan naar schat-ting ca. een half miljoen Europese Sinti en Roma in ons bewustzijn te verankeren en voor de tot op he-den niet volledig gedane schadeloosstelling der slachtoffers op te treden. Het betekent een bewust-zijn te scheppen voor de medeschuldigheid, die de Duitse werkenden aan de volkerenmoord dragen, doordat ze onverschillig en zonder hulpvaardigheid duldden, dat hun burens of collegas de volkeren-moord in deze of gene vorm hebben ondersteund. Het betekent bovendien, het tot nu levende gif van het antiziganisme met de middelen der solidariteit en de voorlichting te bestrijden in het bewustzijn van de rol, die de Duitse Herrenmenschen"-ideo-logie ook bij het verbreiden van het antiziganisme heeft gespeeld.

■ Ontwikkeling en belangrijke fasen van de moorddadige nazi terreur Tegen Sinti en Roma van 1933 tot 1945

Allereerst wordt uitgelegd hoe de terreur tegen Sinti en Roma zich verscherpt had. Daartoe konden de nazis in 1933 teruggrijpen op wetten, die reeds daarvoor discriminatie en vervolging gelegitimeerd hadden. Een beslissende fase volgde in 1935 door de Neurenberger rassenwetten. Het begon met de deportaties naar de KZ's. Vanaf 1938 vonden in het hele land arrestaties plaats. Sinti en Roma werden naar de KZ's Dachau, Buchenwald en Mauthausen weggevoerd. Vanaf 1939 bij het begin van de twee-de wereldoorlog begon ook de massale vernietiging van “mensen van een vreemd ras en van minder-waardige rassen”. Vanaf 1942 begon Himmlers Auschwitz -decreet“ het plan van de volkerenmoord ook op de Sinti en Roma

■ De Nazivolkerenmoord aan de Sinti en Roma in het bezette Europa

In deze periode werden plaatsen van de volkeren-moord op de Sinti en Roma in de door de nazis be-zette Europese landen aangetoond : Oostenrijk, Ne-derland, België, Frankrijk, Joegoslavië, Italië en de Sovjet Unie.

■ Ongebroken traditie van het antiziganis-me na 1945

Na 1945 werd nauwelijks een van de hoofdver-antwoordelijken voor de volkerenmoord op de Sinti en Roma ter verantwoording geroepen. Bepaalde personen maakten opnieuw carrière in het staatsap-paraat. Sinti en Roma werden verder gediscrimi-neerd en gechicaneerd - het weigeren van herstel - voortgezette afzondering - “speciale behande-ling” en politieterror - voortgezet zigeuneron-derzoek. Het pamflet legt dit aan de hand van be-wijzen en voorbeelden uit.

■ Antiziganisme in Duitsland nu

De ca. 90.000 in Duitsland levende Sinti en Roma

“...lijden nog altijd onder een alom tegenwoordi-ge discriminatie, onder vijandelijkheden, hetze, vervolging en afzondering, ongeacht de volkeren-moord van de nazis aan de Sinti en Roma in Euro-pa. Een van de huidige hoogtepunten in de hetze

tegen Sinti en Roma in het na-oorlogse Duitsland vormde de pogrom in Rostock in 1992, waaraan wekenlange hetze tegen Roma vooraf gingen."

Onder de kop **"Rostock 1992"** werden de feiten van de pogrom beschreven. Onder de kop **"De antiziganistische alledag"** werden voorbeelden voor de dagelijkse antiziganistische hetze en discriminatie in Duitsland aangetoond. Onder de kop **"De dagelijkse uitzettingsterreur tegen Roma heeft een vreselijke traditie uitzettingsovereenkomsten en uitzettingen nu"** wordt de moorddadige uitzettings-terreur vooral tegen Roma uit het voormalige Joegoslavië aangetoond. Met de fundamentele positie van Gegen die Strömung m.b.t. de strijd tegen het antiziganisme sluit het pamflet

"Het antiziganisme van de vijand tegen Sinti en Roma, heeft net als het antisemitisme in Duitsland een lange traditie. Al lang voor de totstandkoming van het Duitse imperialisme waren Sinti en Roma doelwit van de vervolging en discriminatie door de heersende klassen, die in het imperialistische Duitsland verder verscherpt en opgevoerd werd.

Het antiziganisme heeft als ideologisch fundament net als het antisemitisme de Duitse Herrenmenschen-ideologie en het Duitse racisme. Op basis van het Duitse racisme werd in de tijd van het nazifascisme het antiziganisme tot volkerenmoord op de Sinti en Roma opgevoerd. Na 1945 waren discriminatie door de staat en vervolging, antiziganistische hetze in Westduitsland in de traditie van het nazifascisme verder aan de orde van de dag, schadeloosstelling van door onder dwang gesteriliseerde Sinti en Roma werden en worden door de Westduitse resp. Duitse staat tot op heden afgewezen.

Het antiziganisme is tot op heden vast bestanddeel van de ideologie van het Duitse imperialisme en wordt in de vorm van campagnes als bij de pogrom in 1992 door het Duitse imperialisme steeds weer opgevoerd. Het antiziganisme is tot op heden bijzonder diep verankerd tot in grote delen van de Duitse arbeidersklasse.

De Sinti en Roma zijn heden in Duitsland door vervolging en discriminatie van de staat, door terreur van de politie, door naziterreur net als de pogroms in Rostock in 1992 en door het alledaagse antiziganisme bedreigd. Vooral de Roma, die ten aanzien van de vervolging van de pogrom atmosfeer in Roemenië, ex-Joegoslavië en andere landen van Oosteuropa naar Duitsland zijn gevlucht, worden door de Duitse politie geterroriseerd, zijn

aan de uitzettingsterreur van de staat bloot gesteld en worden dikwijls uitgezet, hoewel ze in de landen van herkomst door pogroms en dood bedreigd worden.

De communistische krachten strijden zijde aan zijde met de Sinti en Roma tegen discriminatie en naziterreur, tegen de uitzettingsterreur van de staat vooral tegen Roma uit Oosteuropa, tegen de ideologie van het antiziganisme in al zijn verschijningsvormen, voor de maximale schadeloosstelling van de slachtoffers van de nazi misdaden en voor de vervulling van de gerechtvaardigde eisen der Sinti en Roma."

Daarenboven bevat het pamflet bijdragen tot de volgende themas:

- **"Er bestond geen verschil tussen de zigeuners en de Joden. Voor beide gold destijds hetzelfde bevel"** uit het proces van Neurenberg 1946
- Zestig jaar geleden: de strijd van de Sinti en Roma tegen de "liquidatie" van het "zigeuner-kamp" in Auschwitz-Birkenau
- Hoogtpunten van het verzet van Sinti en Roma tegen het nazifascisme
- Steun van de cultuur en taal van de Sovjet-Roma in de Sovjet Unie ten tijde van Lenin en Stalin: **"De Roma hebben dank zij de oktoberrevolutie het recht gekregen, in vrijheid hun eigen geluk op te bouwen."**
- Voorgeschiedenis van de vervolging van de Sinti en Roma in Duitsland; antiziganisme als deel van de Duitse "Herrenmenschen" ideologie.
- De dagelijkse antiziganistische hetze in de media van het Duitse imperialisme
- Ongebroken traditie van de uitzetting van Roma uit Duitsland

Contact:

Buchladen Georgi Dimitroff

Speyerer Str. 23, 60327 Frankfurt/Main

*Fax: +49 (0)69/73 09 20

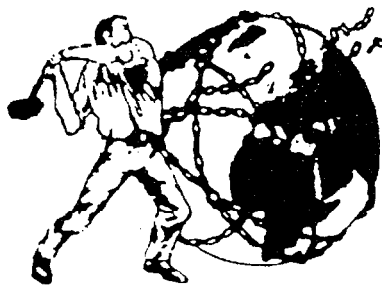
*E-Mail: buchladen@gegendiestroemung.org

*http://www.gegendiestroemung.org

(*Don't underrate the secret services of all countries)

Vertrieb für internationale Literatur

Brunhildstr. 5, D-10829 Berlin

Bulletin 4/04

Ter informatie van revolutionaire, marxistisch-leninistische krachten van alle landen

Uittreksels en samenvattingen uit de publicaties van "Gegen die Strömung" - Orgaan voor de opbouw van de revolutionaire communistische partij von Duitsland: Oktober-December 2004

verschijnt per kwartaal in het Turks, Frans, Engels, Spaans, Italiaans, NEDERLANDS en Russisch

Het pamflet in oktober heeft tot thema

De staking en het afbreken der staking bij Opel

Een dubbele leer

"Van 14.10.2004 tot 21.10.2004 staakten de arbeiders van de Opelwerken in Bochum tegen dreigende massale ontslagen. Deze staking werd zonder en tegen de leiding van de vakbond begonnen en doorgevoerd. De leiding van de IG-Metall en de koningen van de bedrijfsraad bij Opel waren vanaf het begin tegen de zelfstandige stakingsacties. Samen met de politici van Schartau via Clement tot Schroder probeerden ze de angstvoorde komplette sluiting van het bedrijf door de staking aan te wakkeren. Ook tegen de intimidatiepogingen van de kapitalisten met het dreigen met schadevergoeding en het dreigen met direct ontslag hielden de arbeiders bij Opel stand. De staking werd 7 dagen met succes tegen de splitsingspogingen van de arbeidersaristocratie uit de vereniging van de bedrijfsraad doorgezet, die het pas op 21.10 gelukt is, in een gemeenschappelijke actie met de kapitalisten en met behulp van de ondemocratisch gevoerde stemming, de staking af te breken. Deze twee leren staan scherp tegen over elkaar: De staking heeft aan de ene kant de grote strijdkracht van de zelfstandig strijdende arbeiders aangetoond. Aan de andere kant is ook de enorme kracht van de kalmerende houding van de leiding van de vakbond en zijn apparaat in dienst van het kapitalisme duidelijk geworden."

Nadat bekend werd, dat totaal 12.000 arbeidsplaatsen bij Opel in Europa afgebouwd zullen worden, daarvan 3500 in Bochum, traden in Bochum ca.3000 arbeiders in een naar Duits arbeidsrecht illegale staking.

■ De koningen der vakbond, politici en arbeidersaristocraten tegen de staking

"Al vanaf de eerste stakingsdag staan de stakers

tegenover een gesloten front van leiders der vakbond, politici en bureaucraten van de bedrijfsraad, die het met elkaar eens zijn: Er moet onvoorwaardelijk doorgewerkt worden."

■ Solidariteit met de stakende collegas

"De solidariteit ... is groot ... Vooral de mensen uit de omgeving zijn solidair ... Hele schoolklassen komen ... Maar ook collegas uit andere bedrijven en branches ... Op de Europese solidariteitsdag protesteerden 50.000 arbeiders van General Motors..."

■ Het afbreken van de staking

Op een door de bedrijfsbeveiliging bewaakte bedrijfsvergadering, waarop de arbeiders niet mochten spreken, vindt een stemming plaats

"Het stembiljet is een smerige truck. Daarop staat namelijk de vraag: moet de bedrijfsraad de onderhandelingen met de bedrijfsleiding verder voeren en het werk weer worden begonnen?... tegelijkertijd onderhandelen en daarbij staken staat niet ter discussie."

Er stemmen nu nog 1759 van de 6463 voor de staking.

■ De strijd voor het behoud van de arbeidsplaatsen bij Opel is niet ten einde!

"De arbeiders bij Opel in Bochum hebben de collegas in andere bedrijven getoond, dat een staking zonder vakbond mogelijk en noodzakelijk is ... Feit is echter, dat het de vakbondstop en de arbeidersaristocraten uit de bedrijfsraden bij Opel gelukt is, de strijd der arbeiders de nek om te draaien ... Dit alles toont aan, wat voor grote taken de vooruitstrevende krachten in de bedrijven hebben, om te-

gen dreigende resignatie, die deze kalmeerders zaaien, te strijden en met lange adem de zelfstandige klassenstrijd te organiseren en vooruit te brengen.”

■ Zonder en tegen de vakbond strijden

Het pamflet bevat het artikel:

- Nazis bij demonstraties tegen Hartz IV
- Militante Antifa/acties op 3.10 in Leipzig: Het juiste antwoord
- Duits chauvinistische smerige argumenten ter bescherming van het kapitalisme

Het pamflet van november/ december 2004 heeft tot thema:

De nazi-ideologie van “het onwaardige leven”

Van discriminatie tot massamoord

“De nazi-misdaden tegen allen, die de nazis als ‘onwaardig leven’ beschouwden, begonnen direct na 1 januari 1933. Nadat de racistische ‘sterilisatiewet’ op 14.7.1933 aangenomen was, werden vanaf januari 1934 massaal brutale gedwongen sterilisaties van vooral invalide mensen door de nazis uitgevoerd. De nazi-massamoord tegen allen, die de nazis als ‘onwaardig leven’ beschouwden, begon in oktober 1939, kort na de overval van de nazis in Polen, op basis van de bij de gedwongen sterilisaties gemaakte ‘ervaringen’ en geregistreerde ‘gegevens’ met de massamoord op invalide zuigelingen in ziekenhuizen en massaal doodgeschoten invalide volwassenen door de SS. De massamoord werd door de nazis vanaf januari 1940 tot massamoord door gifgas in speciaal daarvoor gebouwde vernietigingscentra in Duitsland en Oostenrijk opgevoerd en werd tot mei 1945 verder gevoerd en uitgebreid, door moord door het laten verhongeren, medicijnen, electroshocks ... in inrichtingen en ziekenhuizen. In het totaal hebben de nazis in Naziduitsland tussen 200.000 en 270.000 slachtoffers vermoord.

De nazi-ideologie van een ‘onwaardig leven’ is gebaseerd op de Duitse, maar ook de Europese geschiedenis - van Plato via Luther tot aan de Republiek van Weimar. Zonder begrip van deze samenhang, zonder te begrijpen, dat de nazis aan voorafgegane reactionaire ideeën konden aanknopen, ze op de spits gedreven en met behulp van het staatsapparaat van het Duitse imperialisme in de praktijk omgezet hebben, is de omvang van de ongebroken traditie na 1945 in Westduitsland resp. Duitsland moeilijk of helemaal niet te begrijpen: het klimaat ‘... als of er nooit iets gebeurd is?’ De nazimoordenaars werden voor het grootste deel in westduitsland vrijgesproken resp. niet eens veroordeeld en werden de grote ‘carrières’ gestart, de overlevende slachtoffers werden opnieuw gediscrimineerd

en elke werkelijke ook maar enigszins passende schadeloosstelling werd door de staat van het Westduitse resp. Duitse imperialisme tot op heden geweigerd.”

■ Massale gedwongen sterilisaties en Nazi-massamoord

Het eerste grote hoofdstuk toont kort de ontwikkeling en de etappes van de Nazi “euthanasie”-moorden aan.

De gedwongen sterilisaties vanaf 1933 waren ook een “proef voor de nazi-massamoord”

Onder dit opschrift werden drie centrale wetten van de nazis voorgesteld waarvan de “de wet ter verhinderend van erfelijke nakomelingen” en de nazi - “erfelijke gezondheidsgerechten” een centrale rol speelden.

“Gepland was op middellange termijn, een half tot twee miljoen mensen te steriliseren, de nazi-ideologie Fritz Lenz ging zelfs van 12 miljoen uit.

Duitse artsen waren behulpzaam bij de gedwongen sterilisaties: In het totaal werden van 1933 tot 1945 in Naziduitsland en de geannexeerde gebieden resp. Landen Oostenrijk, ‘Sudetenland’, Danzig en het ‘Memelgebied’ ca. 375.000 tot meer dan 400.000 mensen gedwongen gesteriliseerd ...”

Daarbij of als gevolg daarvan werden 5000 - 6000 vrouwen en 600 mannen vermoord.

De nazi-massamoord begint in oktober 1939

Onder deze kop worden de etappes van de nazi - moorden op zogenaamd “onwaardig leven” beschreven

Massamoord op zuigelingen, kleine kinderen en jeugdigen vanaf oktober 1939: “In het Frankfurter ‘euthanasie’- proces van 1962 werd het getal van deze vermoorden op minstens 5000 geschat.

Andere schattingen gaan van tot 8000 vermoorden uit."

SS-massamoorden door executies vanaf oktober 1939: "Reeds in oktober 1939 vermoordde de SS - eenheid 'Eimann' minstens 3500 invaliden en zieken..."

Massamoord door gifgas in de moordinrichtingen vanaf januari 1940: "De onberispelijk functionerende vernietigingsmachinerie der nazis vermoordde van januari 1940 tot augustus 1941 minstens 80.000 tot meer dan 90.000 zieken en invaliden vooral uit Duitsland en Oostenrijk, naar schatting 4000 - 5000 joodse slachtoffers. Naar schatting werden in Polen en de Sovjet Unie tot 1945 ca. 10.000 tot 20.000 geestelijk gehandicapte invaliden vermoord, waaronder veel Joden, Sinti en Roma."

"Sonderbehandlung 14f13" maart 1941 - maart 1943 - moord op KZ - gevangenen door gifgas: "In samenwerking met de 'T4'-naziorganisatie (T4 was de nazi - organisatie, die de massamoord op ernstig zieken en ernstig invaliden plande en de uitvoering ervan organiseerde) en de SS werden vanaf maart 1941 KZ-gevangenen uit de KZs Dachau, Sachsenhausen, Buchenwald, Flossen-burg, Mauthausen, Neuengamme, Ravensbruck, Wewelsburg, Auschwitz en Gross-Rosen en na 1941 ook uit andere KZs vooral ernstig invalide en ernstig zieken evenals Joden geselecteerd en in de gaskamers der vernietigingscentra door gifgas vermoord."

Uitbreiding en opvoering van de massamoorden door het laten verhongeren, medicijnen, luchtinjecties en elektroshocks vanaf juni 1941 tot mei 1945: "In het oordeel van het Neurenberger Proces tegen de voornaamste oorlogsmisdadigers in oktober 1946 werd het totale aantal der slachtoffers, die in Naziduitsland en door de nazis bezette gebieden totaal door de Nazi 'euthanasie'-moorden vermoord werden op meer dan 270.000 geschat. Hedendaagse schattingen gaan van meer dan 200.000 vermoorde slachtoffers uit."

■ Discriminatie en onderdrukking tot 1933

Het tweede hoofdstuk beschrijft de voorgeschiedenis van de Nazi "euthanasie"-moorden en behandelt de volgende themas:

Ideologische voorlopers en aanknopingspunten der Nazi-ideologie van het "onwaardige leven"

"De Nazi-ideologie van het onwaardige leverien

het naziracisme heeft zijn aanknopingspunten en ideologische voorlopers in de Duitse maar ook in de Europese geschiedenis. De nazis systematiseerden en voerden de al voorhanden ideeën op en dreeven ze op de spits. Ze moesten niet werkelijk iets 'nieuws uitvinden'."

Dit wordt aangetoond aan de hand van citaten o.a. van Plato, Luther en Nietzsche.

Discriminatie in de Weimarer Republiek

In deze tijd leefden honderdduizenden invaliden onder onwaardige omstandigheden meestal in inrichtingen van de staat. Dit beschrijft het volgende hoofdstuk nader

■ Na 1945 in Westduitsland: "... alsof er nooit iets gebeurd is!"

Het derde hoofdstuk houdt zich met de volgende vijf themas bezig:

Vrijspraken voor de grootste meerderheid der nazimoordenaars voor de Westduitse gerechtshoven na 1949

"Waren er in het Neurenbergerartsenproces in oktober 1946 en in enige processen vooral in de SBZ, maar ook in Westduitsland in 1947 nog te-rechte oordelen tegen nazimoordenaars, zo werd sedert de stichting van de BRD in 1949 in Westduitsland geen enkele nazimoordenaar meer wegens moord veroordeeld."

Er volgen enige uitgezochte voorbeelden.

Nauwelijks schadeloosstelling door de Westduitse resp. Duitse staat

"Na 1945 werd de nazistische sterilisatiewet niet opgeheven ... gerechtshoven van het bondsland Duitsland bevestigden de érfgezondheidsrechtshoveri een rechtmatigé doorvoering vrij van nazidoelen ... De schadeloosstellingen werden in nazijargon ook met de motivatie afgewezen, dat dat wel meer dan een miljard DM zou kosten en dat tot 60% der schadeloosstellingen aan geesteszieken, zwakzinnigen en zware alcoholici zou moeten worden uitbetaald."

Opbouw van de Duitse "humaangenetica" en "bevolkingswetenschap" door de nazis

"Al in 1952 vestigden nazi-racisten, nazi-'anthropologen' en nazi-'bevolkingswetenschappers', die betrokken waren bij de nazi 'euthanasie'-massamoord, de 'Deutsche Gesellschaft für Bevölkerungswissenschaft' ('Duitse maatschappij voor bevolkingswetenschap') en de 'Deutsche Gesellschaft

für Anthropologie ('Duitse maatschappij voor anthropologie')."

Er volgt de beschrijving van carrières van nazi-racisten in Westduitsland. Aangetoond wordt hoe na 1945 verder bij de discriminatie van invaliden op nazi-aktes teruggegrepen wordt en welk klimaat na 1945 nog altijd heerste.

Propaganda van "het levensonwaardige leven", discriminatie en de moorddadige "alledag"

"In de jaren 70 begonnen de Duitse 'humaangenetici' de indamming van de voortplanting van erfelijk zieken en 'asocialen' te organiseren. Daartoe dienden de door het hele land opgebouwde 'humaangenetische adviesbureaus'."

Er volgt een precieze beschrijving van de gebeurtenissen. Het kwam ook regelmatig weer tot aanvallen op invaliden-vijandige acties in Westduitsland, die in het verdere verloop van het pamflet voorbeeldig genoteerd worden.

"Duitse toestanden" voor invaliden, zieken en bejaarden heden ten dage enige voorbeelden:

"In het jaar 2001 leefden naar schatting van initiatieven meer dan 400.000 mensen in bejaardenhuizen. Daarvan 85 procent ondervoed, 36 procent lijden aan uitdroging, 25 procent lijden aan open wonden wegens slechte verpleging. Daaraan sterven jaarlijks ca. 10.000 mensen."

1,6 miljoen zieke en invalide mensen moeten van de bijstand leven. Er volgt de conclusie van het pamflet:

"De racistische en Duits-nationalistische discriminatie van ernstig invaliden en ernstig zieken evenals de moorddadige ideologie van 'heflevensonwaardig leven' hebben in Duitsland een lange diep gewortelde traditie, die in racistische massamoord tijdens het nazi-fascisme als niet'erfelijk gezond en daardoor als onwaardig leven ingedeeld, en vooral bij ernstig invaliden en ernstig zieken het hoogtepunt bereikten."

'Duitse toestanden' van vandaag voor invaliden en ernstig zieken zijn gekenmerkt door alledaagse discriminatie, discriminatie door de staat en nazi-terreur, van gedeeltelijke onmenselijke levens- en behandelingsvoorwaarden tot aan moord op zeer zieke en invalide zuigelingen in ziekenhuizen.

De communistische krachten in Duitsland moeten nu de strijd voor maximale schadeloosstelling van de nazi-slachtoffers, tegen de nazi-terreur, tegen elke vorm van moorddadige ideologie van het 'levenonwaardig leven' en de daaruit volgende moorddadige praktijk, met alle kracht voeren!"

Het pamflet verscheen in een korte en een lange vorm. De lange vorm bevat bovendien het volgende artikel:

- De nazi-ideologie van het "levenonwaardig leven"
- Massamoord op invalide Joden
- Sommige zieken en invaliden wisten zich tegen deze moorden: "dat zullen jullie bloedig berouwen!"
- Massamoorden op zieken en invaliden in Polen en de Sovjet Unie
- De problematiek van de omvang en de werking van de protesten tegen de nazi-moorden
- De problematiek van het naspeuren van het totaal aantal nazi "euthanasie"-slachtoffers
- Het Neurenberger artsproces in 1946 en processen tegen nazi-moordenaars tot 1947
- Nazi-organisaties als indoctrineerders van de nazi-ideologie van het "levenonwaardig leven" en de nazi-terreur
- Het gezondheidssysteem der socialistische Sovjet Unie ten tijde van Stalin.

Contact:

Buchladen Georgi Dimitroff

Speyerer Str. 23, 60327 Frankfurt/Main

*Fax: +49 (0)69/73 09 20

*E-Mail: buchladen@gegendiestroemung.org

*http://www.gegendiestroemung.org

(*Don't underrate the secret services of all countries)

Vertrieb für internationale Literatur

Brunhildstr. 5, D-10829 Berlin